

Abideleşmiş Bir Şahsiyet: Koca Seyit

Dur Yolcu!

KARAKTERLER

Anlatıcı

Cevat Paşa

Niğdeli Ali

Seyit Onbaşı

Askerler (15 Kişi)

Batarya Komutanı

Dekor: Anlatıcı sahne olarak kurgulanacak alanda seyircinin bakış açına göre sağ kısımda ayakta durarak hikayeyi anlatmaktadır. Sahne olarak kurgulanacak alanın orta ve sol kısmı toplar ve parçalanmış kumaşların karışık dizimi ile bombalanmış bir cephe havası verilecek. Yerde yatan askerler olacak. Orta arka kısımda döneme ait bir top arabası olacak.

Anlatıcı: Savaşın en çetin geçtiği Rumeli Mecidiye Tabyası'nda ateş altında kalan askerler bir yandan da bataryalara topları taşıyorlardı. Batarya Komutanı bir anda...

BATARYA KOMUTANI: Herkes sığınağa! Herkes sığınağa!

Anlatıcı: - diye bağırdı. Bu sırada gemilerden gelen toplar yüzden bir çok asker vurulmuş, yaralı bir biçimde yerde yatıyorlardı. Niğdeli Ali ve Koca Seyit'te yaralanan ve yerde yatan askerlerdendiler. Niğdeli Ali kendine geldiğinde arkadaşını armaya koyuldu...

NİĞDELİ ALİ: (Yerden kalkmaya çalışır. Üstünde kalın kaputu vardır. Doğrulur. Ayağa kalkar. Sağını solunu yoklar, yaralı olup olmadığına bakar. Yerde onu aramaya koyulur. Korku içindedir.) Seyit... Hey Koca Seyit! Neredesin? Seyit! (Arkalardan bir inilti gelir.) Kardeş! Neredesin? (Arkaya koşar, telaş içinde yerdeki yıkıntıların içinden arkadaşını bulmaya çalışır. Seyirciye arkası dönüktür. Toprak içinden arkadaşını çıkarır gibi yapar.) Yaralı mısın kardeş?

(İnilti içinde doğrulmaya çalışır Koca Seyit.) Yaşıyorsun çok şükür! Kalk hadi kardeş. Dayan bana... Bir yerin acıyor mu?

SEYİT ONBAŞI: (Zorlukla kalkarak) Yok Ali, acımıyor. Acımıyor da öldüm sandım. Ölmedim değil mi?

(Bu sırada tabyada çok fazla yaralı yerde yatmaktadır. Kimse ne yapacağını bilemez. Kalkıp kalkmama arasında can çekişme ve karamsarlıkta kalmışlardır.)

NİĞDELİ ALİ: Yok ölmedin Koca Seyit. Toprağa gömülüp kalmışsın. Ben de öyle. Cephanelik tümünden yok olmuş.

SEYİT ONBAŞI: (Kalkar iyice. Üstünü başını silkeler. Kendine çeki düzen vermeye çalışır.) Ne yapsak Niğdeli Ali? (Topun yanına gider heyecan içinde.) Ali gel hele. Benim topa bak. Sapasağlam duruyor. Hey aslanım top. Biz bu topla ateş edebiliriz Ali. (Sevinç içinde) Mermisi de burada duruyor işte. Kundakta çocuk gibi. Yirmi sekizlik mermi!

NİĞDELİ ALİ: İyi de Seyit kardeş o mermi. Kundakta çocuk değil. Vinç olmadan onu kıpırdatamayız bile. (Bu arada askerlerden iki üç tanesi de ayağa kalkar.)

SEYİT ONBAŞI: Vinç gerekmez Ali. Sırtıma alabilsem gerisi kolay. (Çömeler mermiyi kavramak için harekete geçer. Bu sırada diğer yaralılar ve ne yapacağını bilemeyen askerler gözünü Seyit Onbaşı'na dikmişlerdir.)

NİĞDELİ ALİ: Olacak iş değil Seyit. (Niğdeli Ali ümitsiz bir şekilde Seyit Onbaşı'na siper aldığı yerden bakmaktadır.)

SEYİT ONBAŞI: Olacak Ali, olmalı haydi Bismillah...

Anlatıcı: İlk denemede istediği gibi kavrayamaz. Fakat yılmak yok herkesin gözlerinin onun üzerinde olduğunu bilen Koca Seyit tekrar denemek ve bunu başarmak niyetindedir. O da bilir ki eğer bu top kalkarsa herkes kalkar ve yılmadan mücadeleye devam ederler.

NİĞDELİ ALİ: Seyit dur o top kalkmaz..! (Niğdeli Ali Seyit Onbaşı'na yardıma gider.)

SEYİT ONBAŞI : Top da kalkar ben de kalkarım Ali! Ya Allah! Kalktım işte. (Seyit Onbaşı ayağa kalktığında müzik girer. Bacaklarının üstünde zorlukla durur. İki yana salınır. Düşmemek için büyük çaba harcar. Merdivene yaklaşır.) Hepsi topu topu altı basamak. Dayan Koca Seyit. (Zorlukla bir basamak çıkar.)

(Niğdeli Ali her saydığında yerden duyan ve yaralarına aldırış etmeyen 2 asker ayağa kalkar ve sevinç içinde Seyit Onbaşı'nı izlerler.)

NİĞDELİ ALİ: Ha gayret Koca Seyit! Kaldı beş basamak. (Koca Seyit bir basamak daha çıkar.) Yaşa Koca Seyit, yaşa.! Kaldı dört... Üç... İki... Bir... Başardın kardeş!

SEYİT ONBAŞI: (Soluk soluğadır.) Şimdi, şöyle çevirelim namluyu... Şimdi de bir iyice nişan almalı. Oldu. Ateş! (İki arkadaş da geriye çekilerek kulaklarını kaparlar. Çok da güçlü olmayan top ateşi sesi duyulur. Sonra da Seyit Onbaşı ile Niğdeli Ali'nin sevinçli haykırmaları.)

NİĞDELİ ALİ: (Sevinç içinde haykırarak) Tam isabet! Allah'ım sana şükürler olsun ya rabbim! (Bütün askerlerin gözlerinden yaşlar süzülür. Çanakkale Türküsü sahneye eşlik eder.)

(Anlatıcının söz girmesi ile sahne geriye doğru toplanır, askerler çıkar, orta sahneye top mermerisi bırakılır. Cevat Paşa ve fotoğrafçısı sahneye girer, sol tarafta beklemektedirler.)

Anlatıcı: İmam, inanç ve vatan sevgisinin gücü ile o gün Seyit Onbaşı ve Niğdeli Ali sayesinde düşman gemileri zarar görmüş ve boğaza giriş dirençleri kırılmıştır. Bu duygu yüklü olaydan sonra Cevat Paşa devlet makamı tarafından Koca Seyit'i Onbaşı'lığa terfi ettirmek için Niğdeli Ali ve artık Seyit Onbaşı olarak duyacağımız ve hitap edeceğimiz Koca Seyit'i çağırır.

(Seyit Onbaşı ve Niğdeli Ali sahneye girip Cevat Paşa'ya selam verir ve karşısında dururlar)

CEVAT PAŞA: Bundan böyle Seyit Onbaşısın. Seyit Onbaşı, yanımda fotoğrafçı da getirdim. Mermiyi sırtında taşıırken bir fotoğrafını çekecek. Bu fotoğraf da tarihe tanıklık edecek. Mermi şurada... Hadi Seyit Onbaşı. Arkadaşın da sana yardım etsin.

SEYİT ONBAŞI: Baş üstüne komutanım. (Seyit Onbaşı Niğdeli Ali'nin de yardımıyla mermiyi sırtlanır. Ayağa kalkmaya çalışır başaramaz. Bir daha dener, beceremez. Ali yardım eder, ayağa kalkması için. Seyit Onbaşı yine yapamaz. Uğraşır. Ter içinde kalır, soluk soluğa çabalar.) Kaldıramıyorum Paşam. Bağışlayın.

CEVAT PAŞA: (Bir süre bakar tebessümle) Üzülme Seyit Onbaşı. Boş mermi ile resmini öyle çekeriz.

SEYİT ONBAŞI : Allah o anı bir daha yaşatmasın. Yine olsa yine yapardım Allah'ın izniyle söz konusu memleket olduğunda gözümüzü budaktan sakınmayız, Bizler şehadet şerbetini içmek için buradayız. İnşallah hepimize şehitlik nasip olur da bu ülke düşman egemenliğine girmeden yaşar.

CEVAT PAŞA: İnşallah Onbaşım.

Anlatıcı: (Dur Yolcu şiirini okur):

Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın
Bir vatan kalbinin attığı yerdir.

Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda
Gördüğün bu tümsek Anadolu'nda,
İstiklal uğrunda, namus yolunda
Can veren Mehmed'in yattığı yerdir.

Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmed'in düşmanı boğduğu sele
Mübarek kanını kattığı yerdir.

Düşün ki, haşrolan kan, kemik, etin
Yaptığı bu tümsek, amansız, çetin

Bir harbin sonunda bütün milletin
Hürriyet zevkini tattığı yerdir.